

1682 beter vond, een goed heenkomen te zoeken in Indië, waarna wij verder niets meer van hem vernemen. Cornelis werd zijn opvolger in de makelaardij. Deze was meester in de rechten, maakte eveneens groote schulden en vertrok in 1691 naar Den Haag.

Willem, de derde zoon, leed aan hetzelfde euvel; doch zijn huwelijk met Agatha redde hem uit allen nood. Natuurlijk kende hij het verleden van zijn vrouw. De rekening, in 1692 afgelegd door den administrateur van grootmoeders erfenis in bijzijn van haar schoonvader en echtgenoot, bezorgde de jonge vrouw menig pijnlijk oogenblik. Al de verteringen en kosten in het proces tegen Willem Swanenburgh werden daarin minutieus opgegeven, haar vlucht werd er in gememoreerd en haar terugreis uit Den Haag. Deze wetenschap gaf Willem van Nimmegen een onbeperkte macht over zijn vrouw. De huwelijksvoorwaarden, die in haar voordeel geweest waren, werden bij testament van Juni 1692, voor notaris Govert van Gesel te Rotterdam verleden, herroepen evenals haar vroegere uiterste wil, ten gunste van Willem Swanenburgh gemaakt. Haar man werd in zijn plaats aangesteld tot haar universeelen erfgenaam en tante Baertje wordt niet meer vermeld.

Van het meisje, dat 20 Sept. 1691 een strijdlustigen brief had geschreven aan de heeren weesmeesters, was niets overgebleven. Heel volgzaam noemt zij zich voortaan Agatha van Nimnegen en doet slechts, wat haar heer gemaal beveelt. Meermalen treffen wij van 1692 tot 1700 haar naam aan in de protocollen der Rotterdamsche notarissen. Zij stelde zich borg voor alle schulden van haar man en langzamerhand zien wij de schuldeischers uitbetaald worden. Groote sommen werden door het echtpaar bij de weeskamer gelicht, de kleinodiën werden afgegeven en vóór 1700 zijn de huizen, vroeger aan Maritge Jacobs Posthoorn toebehoorende, verkocht en de rentebrieven grootendeels te